El millor Girona envia un avís ben contundent

En un dels partits més complets de la temporada, els gols de Stuani, Bustos i Sylla serveixen per despatxar el Saragossa i reactivar les opcions de «play-off» el dia que el VAR decideix a favor

Aquest Girona és un altre. S'ha espolsat els dubtes i la irregularitat. Ha trobat la punteria i per fi ha tancat la porta amb clau. En un dels partits més complets que se li recorden, va despatxar el Saragossa amb una golejada. Stuani, Bustos i Sylla van perforar la porteria del Saragossa el dia que el VAR, aquest cop sí, va jugar a favor. Ho va fer assenyalant un penal rigorós als primers compassos per començar a encarrilar la victòria. Tres punts d'or que serveixen per avisar a Rayo i Sporting tot reactivant les opcions de promoció.

Les idees clares les va tenir el Girona, que sabia què volia i com ho volia. Ningú més. No es pot dir el mateix de José Antonio López Toca, àrbitre d'infame record a Montilivi. El mateix que va expulsar Cristhian Stuani el dia de l'Elx i amb l'ascens com a premi. Anit va fer anar el xiulet sense massa criteri, obviant targetes que semblaven clares o passant per alt algun córner evident. El cas és que ben aviat va erigir-se com a protagonista quan no va dubtar ni un segon en assenyalar com a penal unes mans de Jair a l'àrea. Només havien passat 4 minuts. Temps suficient per veure quina era la declaració d'intencions dels de casa. Amb l'habitual defensa de cinc homes i l'entrada de Juanpe per Luna com a únic canvi respecte l'últim partit, a l'equip se'l va veure tan valent com insistent. La derrota de Vallecas havia fet molt de mal. Pel com, sobretot. Accions més que polèmiques i penals que semblaven clars però que no es van xiular. En 4 minuts va fer-se un tip de trepitjar camp contrari i més enllà de forçar un servei de cantonada, una de les múltiples excursions de l'omnipresent Yan Couto va acabar amb Jair rebutjant la pilota com podia. López Toca va triar el camí més polèmic. El d'indicar els onze metres. Llavors, moment de suspens pel VAR. Aquest cop va sortir cara pel Girona. En una acció molt més dubtosa i rigorosa que qualsevol de les de fa set dies. Ningú se'n va desdir i el penal va tirar endavant. L'infalible Stuani va fer el de gairebé sempre. Marcar, superant Cristian Álvarez i fent que el vent bufés a favor ben aviat.

El gol va convèncer encara més el Girona que anava pel camí correcte. Va descol·locar el Saragossa, decidit a protestar cada jugada en comptes d'estar més pendent del seu rival, que es feia un tip de combinar al mig del camp o de buscar Aday i sobretot Couto per banda. Els córners a favor es van anar acumulant i en un d'ells, vorejant el quart d'hora, Stuani va flairar el segon. Molt bona acció d'estratègia per deixar tot sol al de Tala, que va rematar entre un bosc de cames i si la pilota no va entrar va ser perquè un defensa la va tocar en última instància. Tan endollat estava Stuani seguint el ritme dels seus companys que anava a totes, fins i tot quan Cristian intentava treure de porteria. El resultat? El xut del porter impactant en l'esquena del 7 per acabar enviant la pilota al fons de la porteria. López Toca no va considerar l'acció vàlida i va impedir que el gol pugés al marcador.

Una de les moltes accions d'una primera meitat elèctrica, d'anada i tornada perquè si bé el Girona va ser el clar protagonista durant els primers minuts, també és cert que el Saragossa es va anar animant. Quan ja va desistir i

no es va passar el temps protestant, encara recordant l'acció del penal, va apostar per buscar els espais i els va trobar. Combinava molt bé l'equip de Francisco i arribava amb molts homes a dalt, però al mateix temps això significava que qualsevol pèrdua podia ser letal. I les transicions dels aragonesos eren perilloses. En una d'elles, Narváez entrant des del darrere es quedava tot sol però va fallar en el moment més inoportú. El control va ser massa llarg. Li va anar prenent la mida el Saragossa a la defensa, tot cercant el forat per on passar. El propi Narváez es va fer un tip d'entrar per un costat i un altre. Les forces s'igualaven. Al cop de cap a fora de Peybernes hi responia el Girona amb un xut llunyà d'Aday a les mans de Cristian. No es trepitjava tanta àrea com abans i el desgast físic del primer tram es començava a notar. Era el moment de deixar passar els minuts. El descans va arribar amb la balança més igualada que mai, però amb el marcador encara a favor i argument per creure que la victòria es quedaria a casa.

Bustos acaba amb el suspens

Si ben aviat havia marcat el Girona, als sis minuts, va estar a punt de fer-ho de nou només tornar dels vestidors. Fruit de la insistència, Sylla va forçar un córner. Un altre. Va acabar amb quants rebots que van afavorir el propi Sylla ben a prop de porteria. Va tenir temps de pensar i executar. No ho va fer amb contundència ni col·locació perquè Cristian li va endevinar les intencions i es va llançar a temps. Es començava avisant, però sense tenir aquella espurna ni el domini del primer quart d'hora. El Saragossa no havia llançat la tovallola. Se n'havia adonat que tenia encara moltes coses a dir i començava el segon acte amb la mateixa tònica. Més decidit, mirant cap endavant. Zapater, per deixar-ho clar, va executar una falta amb tota la intenció del món que va trobar una escletxa a la tanca tot enviant la pilota al lateral de la xarxa. Francisco no ho acabava de veure del tot clar. Va decidir moure la banqueta. Un parell de canvis d'una tacada. Va asseure Aday, que havia vist targeta i no jugarà la setmana vinent al camp de l'Oviedo. Tampoc Bueno, també amonestat. El lloc del vallesà el va ocupar Luna. L'altre canvi seria determinant. Stuani va jugar 60 minuts i amb mitja hora per davant li va arribar el torn a Nahuel Bustos. L'argentí per fi somriu. Li ha costat moltíssim. Ha canviat el patiment per alegries. Es va estrenar fa dues jornades contra el Ponferradina i ahir va tornar a veure porteria. A més, va fer-ho en el moment precís.

Va posar el cap al segon pal connectant un precís servei de Gumbau, que es va tornar a vestir d'assistent. Tranquil·litat a Montilivi. Almenys, una mica més que amb el marcador tan apretat. El Saragossa va moure fitxa amb dos canvis d'una tacada mentre a l'altra banqueta Francisco es posava les mans al cap veient com queia un altre jugador pel Tartiere. Aquest cop era Gumbau l'amonestat. El de Campllong es va asseure a un quart pel final. El va rellevar Ramon Terrats. També entrava Ibrahima Kébé per Cristóforo. Era qüestió de fer córrer el cronòmetre. S'havia fet el més difícil, però encara hi havia temps per davant i el Saragossa, tot i quedar una mica grogui amb el 2-0, va seguir endavant.

El que passa que ho va fer sense massa criteri. Amb les idees desdibuixades. Molt més clar ho tenia el Girona. Centrat, conscient de les seves virtuts i decidit a explotar-les al màxim. La cirereta del pastís la va posar el davanter que faltava per marcar. Sylla va ser l'encarregat de fer el tercer. L'assistència va ser de Couto, un dels més destacats. I la definició, ajustada al pal dret, difícil per no dir impossible pel porter. Per arrodonir la festa, dotze jornades després Juan Carlos tornava a aguantar el zero a la seva porteria. Sí, va marcar Peybernes en l'afegit, pero el VAR, encara que sembli mentida, va tornar a donar un cop de mà. Què més es pot demanar?

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/17/millor-girona-envia-avis-ben/1100313.html?utm_source=rss